

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrate po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Odločilni trenutki za slov. Štajarce.

Naši deželni poslanci so storili to, čemur se niso mogli izogniti: zapustili so štajarski deželni zbor. Ta njihov korak je volja vsega slovenskega prebivalstva, vseh slojev in stanov.

Abstinenca je skrajno sredstvo, tudi naši poslanci so vse poskusili, vsestransko prevdarili, predno so se oprijeli tega sredstva.

Mi smo obžalovali, da so svoječasnoma naši poslanci zopet vstopili po krajši abstinenci v deželni zbor, ne da bi se jim dalo odločilno poročstvo, da se bo z njimi in s slovenskim ljudstvom drugače postopalo.

Spreminjati pa svoje mišljenje in dejanje le na golo prijazno besedo, ne kaže baš pretrdnih značajev, kakršnih pa vendar sme zahtevati slovensko ljudstvo za svoje zastopnike. Upajmo, da nas to pot uverijo naši poslanci, da se popolnoma zavedajo resnega položaja, ki zahteva tudi resno in vztrajno delo ter kot skala trdnih, nepremakljivih značajev. Tako delovati jim bo tem lažje, ker imajo baš sedaj celokupnost spodnještajarskih Slovencev za seboj.

Ali je izstop naših poslancev iz deželnega zbora opravičen, o tem bi bilo škoda zgubljati le edne dokazilne besede. Slovenski poslanci so v Gradcu narodni mučeniki, katerih zapostavljenost zadene ves naš narod.

Potrpežljivost in miroljubnost slovenskih poslancev je že prišla v pregovor. Kmalu se že ne bo reklo o posebno potrpežljivem človeku:

potrpežljiv in pohleven liki ovca, temveč — liki slovenski poslanec v Gradcu.

Leto za letom so hodili naši poslanci v Gradec, kjer pa niso imeli niti tistih prednosti, kakor jih ima mestno občinstvo na — galerijah. Prvi smejo vsaj mirno poslušati, nikdo jih ne zbada in smeši. Naši poslanci pa so morali prenašati vse zlobe brezsrčnih nemških tovarišev. Poslušati so morali, kako se je slovensko ljudstvo grdiló in zapostavljalo, neme priče so morali biti raznih nemških orgij, ko so se dovoljevale iz deželne blagajne podpore razupitim društvom, kakor „Südmark“, „Sulferajnu“ itd. Predlogov slovenskih poslancev ni maral nikdo poslušati, če se je pa kateri naših poslancev oglašil v slovenskem jeziku, bil je v nevarnosti za svoje življenje.

Prisotnost slovenskih poslancev v Gradcu je bila potrebna le nemškim rogoviležem n. pr. Walzu, da je izpuščal nad njimi svoje neslane šale in germanske izbruhe, in le zaradi tega pogrešajo sedaj naše poslance.

Nemec in Italijan sta brezobzirna in surova, kjer koli imata moč nadlabejšim. V svoji slepi zagriženosti ne pomislijo štajarski Nemci, da bi se njihovim bratom v kranjskem deželnem zboru, kjer so v manjšini, vračalo z enakim merilom, kakor tega tudi ne pomislijo tržaški, goriški in istrski Italijani gledé dalmatinskih Italijanov. Nemci in Italijani nas pač predobro poznajo, da naša miroljubna nprav ni zmogljiva vračati milo za drago. Tako se tudi sedaj v Gradcu ni malo ne vznemirjajo zaradi izstopa slovenskih poslancev, misleč si, otrok naj se

skuja na planem, potem pa že pride zopet v hišo pod nadaljno nadzorstvo. Kaj ko bi se Nemci vendar enkrat zmotili, da so ti otroci že — polnoletni, ki smejo zahtevati svoje pravice in svojo dedščino ter oditi kamor se jim zljubi!

Če je za vestnega poslanca, ki ljubi narod, katerega zastopa, že nad vse bridko, da mora poslušati razven lastnega zaničevanja še sramotenje svojega naroda, biti mu mora še veliko bolj hudo, ko vidi, da ne more storiti ničesar za kulturno in gospodarsko izboljšanje svojega ljudstva, da se koraka prek naših pravic in teženj.

Takih zapostavljanj so naši poslanci doživeli baš zadnja leta brezštevilno. Vsi sloji našega ljudstva jih oskušajo, najbolj pa trpi pod njimi naša celokupnost.

Za našega kmeta se ne stori ničesar. Razne ujme mu ugonobljajo polja in vinograde, a ni svetovalcev, ni podpore za odpomoč. Reke mu preplavljajo rodovito zemljo, ne da bi jih dežela uravnala. Ne dovolijo mu strokovnih šol za lastno izobrazbo, odrekajo nam meščansko šolo.

V nemških delih dežele so reke vse urejene, strokovnih, meščanskih in srednjih šol imajo v izobilju, za vsako stroko gospodarstva so nastavljeni strokovni učitelji. Dežela zdrži kmetijsko družbo, katera dobiva na leto od države 30.000 kron podpore. Spodnje štajarska je skoraj izključno kmetijska pokrajina, vendar ne dobi skoraj ničesar od te svote, le namškutarski meščani uživajo njene dobrate.

LISTEK.

Fantazija.

(Spisala Otilija F.).

Bliža se noč širni planjavi, — že pada polagoma na njo, dokler je popolnem ne pokriva s svojim temnim, mehkim plaščem.

Tam na vzhodu se množe oblaki, naslanjajo se drug na drugega, trgajo se, naposled naglo prepregajo nočno nebo.

Veter buči, upogiba drevesa na planjavi, da šume liki razburkano morje, zaletava se v samotno, sredi planjave stoječo trepetliko, ob kateri sloni — angel miru.

Ob vsakem zaletu besnega viharja klanja se palmova vejica, katero ima angel v roki; dolga, bela halja se mu obviha po vitkem telesu, zlatormeni lasje vibrirajo po zraku, padajo na visoko, veličastno čelo, — silijo celo na prosojne trepalnice, ki na pol pokrivajo velike, blesteče oči.

Drevje zaječi, — palmova vejica se ukloni skoro do tal, — v zraku zabuči divja disonanca, — in v oblakih priplava — duh sovraštva ter se liki teman oblak spusti na tla — pred angela.

„Tukaj te najdem,“ spregovori duh, „tu blizu sva se srečala, — čeprav na različnih potih, — pred dolgim, dolgim časom, a že takrat je slabelo tvoje gospodarstvo. Nisem se nadejal, da te še najdem na svojem potovanju; mislil sem, da si se že davno vrnil v jasne višine,

katji tvoje kraljestvo je izginilo, — sedaj se klanja ves svet meni, — meni, — duhu sovraštva.“

„Motiš se,“ zavrne ga angel, „pregodaj se veselíš svoje zmage. Nisem še sam, — še imam podložnike, — še imam oboževalce, in dokler imam še to peščico zvestih podanikov, nisem še premagan, — ne odidem še iz te tužne, ljubljene zemlje.“

„Kje so li tvoji zvesti podložniki? — Ako so zvestejši od mojih, uklonim se ti, uklonijo se i moji zavezniki, vsi te pripoznamo za vladarja sveta,“ in zavestno pričakuje temni duh odgovora.

„Peljem te k svojim ljublim podložnikom, uveri se sam o njih udanosti in zvestobi,“ razvedri se angel.

In vzdigneta se, preplavata liki blisek široke vode, snežene gore ter dospeta nad tiho, v mirnem snu speče mesto.

„Glej, tu so moji ljubljenci,“ pravi angel, kažeč na temne mestne obrise, „na te se za nesem, ti bi dali zame vse.“

„Motiš se,“ odvrne duh, „dočim si bil ti drugod, poslal sem v to mesto zvesta moja poslanca, — pohlep po časti in pohlep po blagu, — in ta sta v kratkem času spreobrnila tvoje prijatelje v — moje privržence.“

Žalosten odplava angel, vodeč zmagovalnega nasprotnika do tihlega sela: „Glej, malo jih je, a ti so moji!“

„Preveč jim zaupaš; — moja zvesta zaveznica, — zavist, — je i tu izpodrinila tvoje vladarstvo.“

Angel skloni glavo, iz oči se mu udro solze, z rokama pokrije obraz. „Moj zadnji up!“ zašepče, „peljem te v družino, kjer vlada moja udana poslanka — ljubezen.“ In angel pokaže na krasno poslopje in veli: „Glej, tu sem jaz gospod in zaščitnik!“

„Povem ti,“ reče duh, „kadar si se ti najmanj nadejal, sem poslal v to družino svojo predhodnico, — obrekljivost — in njeno najljubšo hčerko, — nezaupnost, — in predno so se zavedli tvoji podložniki, sem že bil med njimi.“

„Premagan si,“ nadaljuje duh, „satansko se nasmihaš, naj te peljem jaz na kraj, kjer si še vladar; tam te ne bom motil niti jaz, — niti moji poslanci.“

„Vodi me!“ zaihti angel. — Kmalu obstaneta nad krajem, kjer mirujejo strasti, — nad pokopališčem. — „Tu je še tvoje zavetišče, tu te ne bom preganjal,“ reče duh in pripomni: „Zvezde ugašujejo, — kmalu zasveti dan, ki mi prinese bogato žetev.“ — — —

Nato zmagonosno odplava, oči se mu začare ponosno, zavestno potegne meč iz nožnice.

Angel miru se dvigne v jasne višave, poklekne pred svojega Stvarnika in prosi: „Usmiljeni, dobrotljivi Bog! pomagaj mi, — razsvetli to nesrečno, zaslepljeno ljudstvo! — Pomagaj, — usmiljeni, dobrotljivi Bog!“

Za naše ljudsko šolstvo se skrbi skrajno pristransko. Naši učitelji so potisnjeni v zadnji plačilni razred, dasi imajo brezdvomno večjo usposobljenost in težje delovanje, kajti poučevati morajo v obeh jezikih, dočim zadostuje gornje in srednješolskim učiteljem edina nemščina. Kako se ustanavljajo in razširjajo pri nas slovenske, kako pa nemške šole, to že spada pod turško upravo.

Dežela ima v izobilju denarja — tudi na šega — za razne športe in zabave, naših kulturnih in gospodarskih ran noče videti.

Ali je bilo pod takimi razmerami mogoče našim poslancem še vstopiti v krivično deželno zbornico. Ne, zahtevala je naša čast, da so storili z odločnim korakom konec nečastnemu stanju.

Kaj pa sedaj? Samo kuhanje nam ne bo nič pomagalo, treba je vztrajno in resno delati ne le poslancem, temveč pod njihovim vodstvom vsemu slovenskemu narodu na Štajarskem. Leta abstinence naj ne bodo leta odmora in politične odrevenelosti, temveč leta preporoda Spod. Štajarja, s katerimi se bomo smeli ponasati v zgodovini.

Zahtevanje samouprave za Spodnji Štajar ima preozke meje, je preveč pokrajinska ideja. Oživimo temveč staro upravičeno misel na „Zedinjeno Slovenijo“, saj imajo naši bratje v Korotanu in na Primorskem iste bolesti, iste želje. Politični veljaki naj stopijo tempreje skupaj, odločijo naj se za to ali ono premembo, toda stroga prememba se mora začrtati ter se resno lotiti, da se doseže. Sklep se naj razodene vsemu slovenskemu prebivalstvu, da bo enkrat na jasnem, kje in kako mu je sodelovati!

Celjski izgredi.

(Interpelacija poslancev Žičkarja, Berksa in tovarišev na ministra notranjih del.)

(Konec.)

Priča Milan Hočevnar je izpovedal pod pri-sego, da je na Cerkvenem trgu, kjer stanuje, videl z okna divjo tolpo, ki je prihajala po Gosposki ulici proti Cerkvenemu trgu, in sicer v spremstvu več redarjev; da je tolpa opatijo in kaplanijo obmetavala s kamenjem, da so redarji to gledali, a se niso ganili, da niso aretirali izgrednikov niti jim branili pustošenja; da je vsled tega z okna navzočnemu mestnemu stražmojstru Mahru, redarju Zintauerju in še nekaterim drugim energično zaklical, naj pustošenju naredijo konec in da se je samo temu energičnemu nastopu zahvaliti, da je tolpa odnehala od daljnih izgredov.

Aretiran ni bil nihče pri tem in tudi ovadba ni bila nobena podana.

Stražmojster Mahr je kot priča zaslišan sam pritrdil, da se ni oziral na naznanilo drja. Serneca o pripravljenem napadu, katero mu je bila prinesla priča Krajec, češ, da so bile uradne ure že potekle, in tudi redarjev ni bilo na razpolago.

Mnogo drugih prič, ki so bile v tem procesu zaslišane pod prisego, je v obče pojasnilo izgrede in proti zakonito postopanje policije pri istih. Menimo, da nam ni treba navajati posamičnosti teh izpovedij, ker ima vlada itak kazenske akte na razpolaganje.

Iz procesov proti Ivanu Bovhu Vr. VII. 669/99 in proti Francu Gostinčarju Vr. VII. 668/99 je v obče posneti, da so bile v noči od 9. na 10. avgusta v večini ulic in pri vseh izhodih iz mesta luči pogasnjene, da so tolpe po mestu patrulirale, da so zlasti pri ljubljanski mitnici in v Šolaki ulici skupine ljudi v polni temi prežale, da so tolpe imele razpostavljene predstraže in vedete — sklicujemo se pri tem zlasti na pričevanje profesorja Komija — da pa ni bilo policije nikjer na ulici videti, da je ista prišla šele po izvršenih napadih in aretirala na tleh ležeče Slovence.

Sklicujemo se na pričevanje Oroslava Kušca, ki potrjuje, da je hotel, oborožen z revolverjem, napadenemu Bovhu na pomoč iti, da ga je pa neki redar zadržal, da pa je nedaleč od mesta — kacic 30 korakov daleč — videl redarja, ki je pretep gledal, pa se zanj ni zmenil.

Priča urednik Beg je potrdil, da je na vse grlo klical policijo, da pa nihče ni prišel, dasi je kakor je povedal priča Kušec, v oddaljenosti 30 korakov redar stal in gledal pretep.

Bilo bi preobširno, ako bi hoteli podati izvod iz izpovedi prič onih procesov, pri katerih se je brezvestnost, protizakonito postopanje in opuščenje varnostnih organov, mestnega urada in županov postavilo v svetlo luč, zato se moramo omejiti na površen opis izgredov in se sklicevati v podkrepljenje tega razen na že navedena dokazila na dotične kazenske procese, v naslednjem bomo torej, ne da bi se puščali v posamezne dokaze, navedene v dotičnih kazenskih procesih, naglašali samo to, kar izhaja iz njih v obče glede postopanja policije.

Proces Vr. 782/99 proti Franu Karlovšku radi javnega nasilstva je v bengalično luč postavil protizakonito postopanje redarja Kunsta in zlasti neverjetnost njegove, pod službeno prisego storjene izpovedi. Na Kunstovo izpoved ovađeni in obtoženi Karlovšek se je moral od obtožbe oprostiti in se je s tem pokazalo, da naznanilo redarja Kunsta ni bilo čisto nič verjeti.

Ravnokar imenovani redar se je proti go-spodični Žimniakovi, hčeri v Celju občespoštovane rodbine, tako protizakonito vedel, da je bil po valed tega podani kazenski ovađbi radi pregreška zoper varnost časti po §§ 446. in 331. kaz. zak. obsojen na zapor treh dnij; on je gospodično od zadaj s pestjo suval in jo vrh tega še psoval. Dokaz tega kazenski akt G. Z. U. 950/99 pri c. kr. okrajnem sodišču v Celju.

Isti redar je bil glasom kazenskega akta U. 116/00 istega sodišča, radi zausnice, ki jo je dal Jos. Plevčaku, kaznovan.

Glasom kaz. akta U. 798/99 je bil redar Urch radi prestopka po § 331. kaz. zak. kaznovan, ker je Franciško Zakotnikovo psoval in z roko suval, dočim je bila Franciška Znoj, katero je ta redar radi žaljenja straže ovađil, glasom kaz. akta U. 991/99 od obtožbe oproščena.

Istotako se je moral oprostiti Ignacij Založnik, katerega sta stražmojster Mahr in redar Zintauer ovađila radi žaljenja straže, kakor svedoči kazenski akt U. 787/99. Iz tega akta je razvideti omembe vredni slučaj, da so redarji nekega Cvetkota, katerega so bili Slovenci zasačili v trenutku, ko je metal kamenje na ljudi, zbrane pri koncertu na dvorišču „Narodnega doma“, in ga izročili imenovanim redarjem, takoj in vpricho izročilcev ter vzlic njihovim odločnim protestom zopet izpustila.

Iz kazenskega akta U. 959/99 proti Adalbertu Kossarju in tovarišem izhaja zlasti, da se je kacic 13 redarjev, med njimi 5 celjskih in 8 celovških, med demonstracijami pred stanovanjem rodbine Žimniak, pri kateri priliki je tolpa metala nespago in kamenje na okna stanovanja, to počenjanje mirno gledalo, se porogljivo posmevalo, in da so celo gospodični Žimniakovi ukazali, naj zapre okna in se skrije v stanovanju. Dva orožnika, ki sta stala v bližini, sta v tem procesu pod prisego potrdila, da je bilo pri tej demonstraciji več redarjev navzočih, da pa niso storili niti najmanjšega poskusa napraviti red, da na oknih ni nihče niti z besedami niti z dejanji provociral, in da sta se orožnika čudila, da se policija z nobeno besedo ni ustavila demonstrantom.

Ker se je gospod Ivan Žimniak zaradi teh prečudnih dogodeb javno izrazil, da se je demonstracija pred njegovim stanovanjem zgodila „ob asistenci policije“, ga je celjsko redarstvo ovađilo, in on je bil obtožen zaradi žaljenja straže, toda bil je od obtožbe oproščen, ker je doprinesel dokaz resnice o tem. Pa v tem procesu sta najzanimivejši izpovedi dveh orožnikov, ki sta namenoma čakala v bližini demonstrantov, misleč, da bo navzoča policija vendar nastopila in ju v slučaju odpora poklicala na pomoč, iz prvimenovanega kazenskega akta Vr. VII. 675/99 se razvidi in sicer zlasti iz izpovedi prič Ludovika in Marije Lajnsič T. B. 133 in 134, Barbare Kompan T. B. 125, Ivana Kompana T. B. 17 in Ignacija Horvata T. B. 65 nenavadno, protizakonito postopanje in vedenje nadredarja Zintauerja in družih redarjev, omenjene priče so izpovedale, da je redar Widmajer dne 10. avgusta pozno zvečer stal v bližini Jakovičeve hiše,

dočim sta kacic 50 korakov od tam, v bližini mestnega urada stala nadredar Zintauer in redar Golob. Ob istem času je bila pred okno pisarne dr. Ivana Dečkota postavljena lestev in sneta ter ob tla vržena deska s firmo. Po nesreči je storilec Oskar Šeligo, ki je bil radi tega kaznjivega dejanja spoznan krivim in kaznovan, padel z lestve in se je poškodoval. Na Šeligovo vpije so prihiteli redarji, ki so ranjenca nesli v bližnjo gostilno „pri angelju“, kamor je šel tudi nadredar Zintauer, in kjer so zdravniki Šeliga obvezali, v tem ko je neki drugi človek šepaje prišel sam ob istem času v gostilno. Policija o tej dogodbi ni napravila ovadbe in je dala torej kaznjivemu dejanju potuho; aretovan ni bil nihče.

Končno moramo še opozoriti na članek „Nach den Blutszenen. Cilli, 10. August“ v listu „Grazer Tagblatt“ z dne 10. avgusta 1899 št. 220, iz katerega izhaja, da je uradni predstojnik Fürstbauer demonstrujočo drupal, ki je grozila napasti „Narodni dom“ — namesto, da bi jo bil razgnal, v kar ni imel samo dosti policije na razpolaganje nego tudi orožnike in vojaštvo, skušal pomiriti z energičnim zagotovilom, „da bo vojaštvo na njegovo odredbo peljalo Čeha na kolodvor, ki se bodo morali s prihodnjim vlakom odpeljati“, da je na to imel v gostilni „pri angelju“ župan Rakusch na zbrano drupal o govor, v katerem je dal svojo besedo, da se bodo Slovani v smislu zahteve Nemcev odstranili, da so koj na to župana Stiger in Rakusch in uradni predstojnik Fürstbauer šli v „Narodni dom“ in pozvali Čeha, da se morajo ob 4 uri zjutraj z brzovlakom v Ljubljano vrniti, in da je Fürstbauer, ker so se Čehi branili, izjavil, da bi jih sicer siloma odgnal. V navzočnosti c. kr. okrajnega glavarja so tudi izjavili, da jamčijo za varnost, ako se Čehi takoj odpeljejo, v nasprotnem slučaju pa da ne jamčijo za varnost.

Čehi pa se niso odzvali temu pozivu in taki obljubi, ker niso bili niti po dnevu varovani in so smeli toliko manj računati na varstvo ponoči.

Naposled se sklicujemo na ukaz urada celjskega, ki je bil v članku „Zum Schutze der städtischen Polizei“ v „Deutsche Wacht“ z dne 3. decembra 1899 št. 97 razglašen, in kjer se celjski policiji, ker so bili nekateri redarji radi protizakonitega postopanja od Slovencev ovađeni in tudi kaznovani, strogo zabičuje, da morajo ostro postopati in brezobzirno ne glede na osebe vsakega prizadetega aretovati.

Kakor rečeno, niso tu podane vse okoliščine, ki ostro označujejo protizakonito postopanje celjske policije, uradnega predstojnika Fürstbauerja, obeh županov Stigerja in Rakuscha, kakor sploh mestnega urada celjskega, ker bi to bilo pač preobširno; sicer pa mislimo, da navedene okoliščine popolnoma zadostujejo in je z njimi naša interpelacija utemeljena in opravičena.

Zakaj, če se je kje v kaki urejeni državi načelo javnega reda in mira kršilo, se je to na eklatanten način zgodilo v naši državi dne 9. in 10. avgusta l. l. povodom prihoda Čehov v Celje.

Avtonomna oblast, celjski mestni urad, ki je prevzel pravice in dolžnosti javnih državnih oblastev, je kršil državni osnovni zakon z dne 11. decembra 1867. drž. zat. št. 142, zlasti člene 5, 6, 7, 8, 9 glede osebne varnosti, svobode, imetja in hišne pravice, je kršil v prenešanem delokrogu izročeno mu nadzorstvo nad policijo, katero izvršuje v imenu državne oblasti. Vsa krivda za izgrede in napade na Slovence in Čeha, kakor za pustošenje zasebnega imetja dne 9. in 10. l. l. v Celju, ki so bila dalje časa pripravljena in organizirana, pri čemer so zlasti pomagali oboje župana Stiger in Rakusch, nekateri mestni očetje in uradni predstojnik Fürstbauer, ne le da niso ničesar preprečili, nego še pri organizaciji druhali in roparskih tolp s svetom in dejanji sodelovali, pada na mestni urad, na magistratno oblast in njene predstavitelje.

Da se izgredi in napadi niso slučajno zgodili, nego da so bili dobro pripravljeni, izhaja že iz tega, da se je že več tednov poprej začelo v listih zlasti v „Deutsche Wacht“, da so hodili hajskači od hiše do hiše neovirano dražiti nemško prebivalstvo k dejanskim napadom in na grdo ravnanje s slovanskimi gosti, da je v

tiskarni „Celeja“ izšel oklic na nemško prebivalstvo, ki se je v mnogo sto izvodih razširil, da so se nabirali podpisni za odpoditev slovanskih usiljenj, da so rečene dni in celo noč med navzočnostjo Čehov oborožene bande patrolovale, dočim so v zatišji, zlasti ob izhodih iz mesta, prežale cele ure druge tolpe, ki so razpostavile prednje straže in dajale patrolirajočim bandam znamenja z žvižgi, na kar se je hipoma na tistem kraju, od koder se je začel žvižg, mogla zbrati večja množica.

Da so magistratna oblast in njega vodilni organi celo organizacijo dobro pripravili in to z jasnimi nameni, oškoditi Slovence in češke goste v njih osebni varnosti, na njihovem imetju in v njihovih hišnih pravicah, izbaja tudi iz te okolnosti, da so koraki, ki so jih storili dr. Jos. Sernec, dr. Iv. Dečko in dr. Jos. Vrečko po opustošenjih na biši dr. Serneca, na kaplaniji in na „Narodnem domu“ pri okrajnem glavarstvu, pri namestništvu in pri ministerstvu notranjih del v prepričanje nadaljnjih izgrediv, imeli uspeh, zakaj naslednji dan je župan izdal oklic na nemško prebivalstvo, v katerem je nujno prosil za red in mir, na kar je hipoma nastal v celjskih ulicah, gostilnah in privatnih hišah popoln mir, dasi je bil nameravan in pripravljen napad na stanovanje g. Dragotina Hribarja in na poslopja posestnika mline Petra Majdiča. Na to še misliti ni, da bi na cestnih vogalih nabit priprost oklic tako vse izgrede in napade udušil in napravil najpopolnejši red in mir, če bi priprave za izgrede ne bile v rokah mestnega urada.

Vsa krivda za izgrede in kaznjiva dejanja, povodom obiska Čehov v Celju, nosi torej celjska mestna policija in z njo vred njeni vodilni, nadzorovalni kakor upravni organi. Slovan ni v Celju pri takih razmerah več varen svojega življenja, on in njegovo imetje sta brez varstva. Taka pristranska policija ne more uživati nika kega zaupanja in ni sposobna skrbeti za javni red in mir.

Razmere se ne morejo premeniti, dokler ostane celjska policija v rokah tistih ljudi, ki so vsled nacijskega strankarstva postali fanatični, ki gospodarijo v celjski mestni upravi, in ki na najarogantnejši način zlorabljajo svojo oblast nad celjsko policijo v svoje lastne strankarske svrhe. Vsled tega je popolnoma nemogoče, da bi policija še nadalje upravljala celjska mestna občina, in je torej v tem oziru odpomoč nujno potrebna.

Z ozirom na to vprašajo podpisani državni poslanci Nj. ekselencija gospoda ministra notranjih del:

1. Ali so visoki vladi znana navedena dejstva, protizakonita dejanja in opustitve celjske mestne policije, potem protizakonito postopanje isto vodečih in upravljajočih organov?
2. Ako ne, ali se hoče visoka vlada v njih poučiti potom natančne preiskave eventualno s tem, da odpošlje na lice mesta nepristranskega vladnega komisarja?
3. Kaj hoče visoka vlada storiti, da bodo varnostni organi nepristransko skrbeli za javni red in mir.
4. Ali hoče visoka vlada varnostno oblast v Celju poddržaviti?

Na Dunaju, 12. marca 1900.

Slede podpisni.

Celjske in štajarske novice.

(Štajarski deželni zbor) je v svoji seji dne 3. t. m. razpravljal o manj važnih prošnjah nekaterih nemških občin za zvišanje občinskih doklad. Včeraj je bila zopet seja.

(Zaradi izstopa štajarskih slovenskih poslancev) je nemška večina navidezno užaljena ter skuša v svojih listih zanikati, da bi imeli Slovenci res vzroka, zapustiti Gradec. Njihovo opravičevanje je vseskozi prozorno in ničevno. Največje krivice, ki nam jo prizadeva nemška vlada s pridrževanjem strokovnih in meščanskih šol, pa se niti ne upajo dotakniti, ker vedo, da se takšna krivica s samim zavijanjem ne da opravičiti. Vso jezo pa kopičijo na deželnega odbornika g. Robiča, češ, da je izdal s svojim podpisom zaupno gospodarstvo deželnega odbora. Sklenili so že maščevanje, toda kakšno, tega ne povedo.

(Premembe pri pošti.) Poštni kontrolor Karol Keiter je premeščen v Gradec, na njegovo mesto pa pride iz Gradca poštni kontrolor Alojz Komeindl, ki je — Celjan.

(Slovensko gledališče v Celju) Zadnja predstava v tej sezoni je v nedeljo, dne 8. aprila 1900 v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju. Igralo se bode „Lumpaci Vagabund“ ali zani kerna trojica; čarobna burka s petjem v treh dejanjih. — Spisal J. Nestroj; poslovenil J. Alešovec. Pri igri in v presledkih svira celjska narodna godba. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži v parterju 1. in 2. vrste 2 kroni, 3. do 7. vrste 1 krona 40 vin., 8. do 14. vrste 1 krona. — Sedeži na balkonu 1 krona. — Stojališče 60 vin.; dijaki, vojaki do narednika in redni udje delavskega podpornega društva 40 vin. Vstopnice ima v predprodaji trgovina Dragotin Hribarja. — Prepričani smo, da se v nedeljo napolni velika dvorana do zadnjega prostorčka, ker igra že sama na sebi zasluži najmnogobrojnejega obiska.

(Zadnje gledališko predstavo) v letošnji sezoni priredi „Pevsko društvo“ v nedeljo, dne 8. t. m. s prireditvijo „Lumpacija Vagabunda“. Plodovito dramatično dobo, katero je treba ugotoviti v zgodovini celjskega slovenstva, zaključiti naše delavno društvo z marljivim odborom na čelu z igro, katera ima zaradi svojih vrlo komičnih prizorov največjo privlačno silo na gledališnih odrih. Z ednega in drugega ozira je častna dolžnost celjskih in okoliških Slovencev, da napolnijo dvorano do zadnjega prostora. Žal jim ne bo, naša dovtipna dvojica Salmič in Perdan bosta skrbela za izvrstno zabavo. Sedeži in vstopnice se že pridno kupujejo v predprodaji gosp. Dragotina Hribarja in tako upamo, da bo v nedeljo prav lep in časten večer, tako za naše neutrudne diletante, kakor tudi za slovensko stvar sploh.

(Napisi prodajalcev in obrtnikov.) Celjsko okrajno glavarstvo je izdalo opetno naredbo, da si morajo vsi trgovci in obrtniki priskrbeti deske z napisi nad svojimi prodajalnici, delavnicami, obratišči itd. Kdor tega ne stori do konca majnika t. l., se bo postavno kaznoval.

(Prodaja mineralnih vod) je dovoljena v prodajalnah in gostilnah izključno v zapečatenih steklenicah, kakršne so prišle prvotno v promet. Prelivanje v druge steklenice je prepovedano, ker s tem voda zgubi svojo veljavo.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) je ob zadostni udeležbi zborovalo v prostorih okoliške deške šole dne 1. aprila t. l. Kot gost prisostvoval je tovariš nadučitelj Strmšek, predsednik šmarsko-rogaškega učit. društva. Na novo pristopil je društvu tovariš Jos. Čuček, učitelj pri Sv. Miklavžu v laškem okraju. Razgovarjalo se je o marsikajih šolskih in stanovskih težnjah. Omenjalo se je tudi „hipermodrega“ poslanca Lenka, kateremu se je zljubilo v svoji prevzetni domišljavosti okrcati slov. učiteljstvo, češ, da je manj vredno kot nemško liberalno i. dr. No vsak po svoje! A to bode povedano Lenku, da on inteligentne dolenještajarske slovenske učitelje ne more žaliti, ker je v to preneinteligenten in ker je naše slovensko učiteljstvo vzvišeno nad natolcevanjem takega — moča! — Glavna točka dnevnega reda bil je razgovor o tesnejši združitvi spodnještajarskih slov. učiteljskih društev. Tovariš Krajnc slikal nam je v zanimivih besedah nujnost tesnejše organizacije slovenskega učiteljstva na Štajarskem ter nam v tej zadevi stavil i konkretne predloge, ki so se ob živahnem in povsem stvarnem debatovanju tudi sprejeli. Početna akcija v tej stvari poverila se je posebnemu odboru, ki sestoji iz peterih članov. Ti so: Čulek, Exl, Gradišnik, Krajnc in Vrečer. Ta pripravljalni odbor ima na dan 17. aprila t. l. sklicati vse predsednike in odbornike učit. društev na Slov. Štajarju in leti imajo sestaviti pravila „Zaveze slovenskih učiteljskih društev na Štajarskem“ ter jo oživotvoriti. — Razprava o „ednotnosti velikih počitnic“ morala se je radi nedostajanja časa preložiti na prihodnje zborovanje, ki bode dne 6. maja t. l. v Celju.

(„Politik“ Lenko in dolenještajarsko slovensko učiteljstvo.) Martičev Jože iz Št. Petra v Savinjski dolini, modri dež. poslanec Lenko,

je svojim ednakovrednim volilcem v Mariburgu izustil sodbo nad slovenskim učiteljstvom na Spod. Štajarskem, češ, da je manj vredno in manj olikano nego „deutschvölkische Lehrer“. No, no. Le počasi! Slovenskih učiteljev na Štajarskem „medro“ govoričenje politika Lenka ne more tangirati, oni delo v šoli povsem drugače taksirajo, nego pa „liferant švelerjev“ za železnice in tramov za mostove. Hic Rhodus! Sicer pa mu tiste „deutschvölkliche“ učitelje prav radi privoščimo: vsaj so mu zelo podobni. Le roko na srce, gosp. Lenko! Vsaj iz lastne skušnje veste, kako „tüchtig“ so ti učitelji pri nas Spodnještajarcih. . . Vsaj vrabci v Št. Petru na stebah divkajo, kako ste pred ne tako dolgim časom kaj intimno koketovali in občevali s kritim članom učiteljstva, ki je bil sigurno „strammdeutsch“. Slovenski učitelji seveda ne morejo imeti takih „pasionov“ ko šentpeterski plutokrat! Zato pa tudi kar najodločneje odklanjajo vsako mlo sodbu od strani takega — „naobrazenca“, kakor je „veleučen“ poslanec Jožef Lenko, p. d. Martine.

(Zadnja zaplemba.) Zadnje številko „Dmovine“ nam je zaplenilo državno pravdnštvo, ker smo primerjali dve obsodbi, edno na Slovence Perdanu, drugo na nemškem piscau Sonnenburgu.

(Značilno pripoznanje.) Celjski trgovci so se postavili zoper nedeljski počitek, češ, da baš nedelja je za celjske trgovine edini dan dobička, ker je tukajšno trgovstvo navezano edino na kmečke odjemalce iz okolice, kateri pa nimajo med tednom časa hoditi v mesto kupovat. Če se v nedeljo trgovine zapro ter vsled tega odpade skupiček kmetov, morajo nemški trgovci večino svojih uslužbencev odpustiti. To priznanje govori dovolj, kdo zdržiže nemške trgovce v Celju.

(Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanj-ski okraj) ima svoje letno glavno skupščino dne 22. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni gospoda J. Skaza v Velenju s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Posvetovanje o nakupu zemljišča za društveni vinograd. 5. Predavanje potovalnega učitelja g. J. Belšta. 6. Razni nasveti. Pri tej priložnosti sprejemali se bodo tudi novi udje in delili se bodo cepiči najboljših sadnih in trsnih vrst. Pričakuje se zelo mnogobrojna udeležitev.

(Načelnikom okrajnega zastopa v Šoštanju) je cesar potrdil g. Ivana Vošnjaka, njegovim namestnikom pa g. Vinkota Ježovnika.

(Iz Šoštanja.) V tukajšni okolici je nastala velika ogorčenost proti znanemu, od deželnega odbora nam posiljenemu prov. distriktnemu zdravniku in tajnemu vodju velenemških idej, dr. Lichteneggerju, kateri tirja, akoravno je postavno obvezan ogled mrličev brezplačno izvrševati, od strank oziroma od občine plačila. Za distriktnega zdravnika plačujete vsi kmetje že v davkarji odmerjeni prispevek, dalje plačuje dežela in okraj subvencije več sto goldinarjev, katere istotako ubogi kmet zalaga. Karakteristično za tukajšne razmere je tudi to, da dva župana, vkljub temu, da te občine na podlagi deželne postave od 18. majnika 1894 določ. št. 41 nimata pravico pobirati davek za ogled mrličev, taiste od kmetov pobirata in imenovanemu gospodu izročujeta. Ubogi kmet, plačuj, a iz tvojega denarja se lahko podpirajo „Sülmarka“, „Studentenheim“ itd. Lepe razmere — kaj? Ali tega ne vidijo kompetentne oblasti?

(Neznanega gluho-nema) so prijeli pri Sv. Ahaciju v šentjurski občini. Gluho-nemi in slaboumni mož je 35 do 40 let star, ima rjave lase in brke ter nenavadno velike ustnice.

(Iz kozjanskega okraja) se nam pritožuje več narodnih fantov, da so dobili za letošnje nabore samo nemške pozivnice od brežiškega okrajnega glavarstva. Zanikernost slovenskih županov je, da niso take pozivnice kratko vrnil, ter zahtevali slovensko pozivnico.

(Iz Kozjega) se pritožujejo proti ondemu sodnemu kancelistu, ki ne razume ali noče razumeti slovensčine. Zeleti je, da se v čisto slovenski sodni okraj pošlje uradnika, ki lahko brez tolmača občeje z ljudmi, da se tako obvarujejo stranke neprijetnosti in škode.

tiskarni „Celeja“ izšel oklic na nemško prebivalstvo, ki se je v mnogo sto izvodih razširil, da so se nabirali podpisi za odpoditev slovenskih usiljenj, da so rečene dni in celo noč med navzočnostjo Čehov oborožene bande patrolovale, dočim so v zatišji, zlasti ob izhodu iz mesta, prežale cele ure druge tolpe, ki so razpostavile prednje straže in dajale patrolirajočim bandam znamenja z žvižgi, na kar se je hipoma na tistem kraju, od kodar se je začel žvižg, mogla zbrati večja množica.

Da so magistratna oblast in njega vodilni organi celo organizacijo dobro pripravili in to z jasnim namenom, oškoditi Slovence in češke goste v njih osebni varnosti, na njihovem imetju in v njihovih hišnih pravicah, izhaja tudi iz te okolnosti, da so koraki, ki so jih storili dr. Jos. Sernec, dr. Iv. Dečko in dr. Jos. Vrečko po opustošenju na hiši dr. Serneca, na kaplaniji in na „Narodnem domu“ pri okrajnem glavarstvu, pri namestništvu in pri ministerstvu notranjih del v prepričanje nadaljnjih izgrediv, imeli uspeh, zakaj naslednji dan je župan izdal oklic na nemško prebivalstvo, v katerem je nujno prosil za red in mir, na kar je hipoma nastal v celjskih ulicah, gostilnah in privatnih hišah popoln mir, dasi je bil nameravan in pripravljen napad na stanovanje g. Dragotina Hribarja in na poslopja posestnika mline Petra Majdiča. Na to še misliti ni, da bi na cestnih vogalih nabit priprost oklic tako vse izgrede in napade udušil in napravil najpopolnejši red in mir, če bi priprave za izgrede ne bile v rokah mestnega urada.

Vsa krivda za izgrede in kaznjiva dejanja, povodom obiska Čehov v Celju, nosi torej celjska mestna policija in z njo vred njeni vodilni, nadzorovalni kakor upravni organi. Slovan ni v Celju pri takih razmerah več varen svojega življenja, on in njegovo imetje sta brez varstva. Taka pristranska policija ne more uživati nikaškega zaupanja in ni sposobna skrbeti za javni red in mir.

Razmere se ne morejo premeniti, dokler ostane celjska policija v rokah tistih ljudi, ki so valed nacionalnega strankarstva postali fanatični, ki gospodarijo v celjski mestni upravi, in ki na najarogantnejši način zlorabljajo svojo oblast nad celjsko policijo v svoje lastne strankarske svrhe. Valed tega je popolnoma nemogoče, da bi policija še nadalje upravljala celjska mestna občina, in je torej v tem oziru od pomoči nujno potrebna.

Z ozirom na to vprašajo podpisani državni poslanci Nj. ekselencija gospoda ministra notranjih del:

1. Ali so visoki vladi znana navedena dejstva, protizakonita dejanja in opustitve celjske mestne policije, potem protizakonito postopanje isto vodečih in upravljajočih organov?

2. Ako ne, ali se hoče visoka vlada v njih poučiti potom natančne preiskave eventualno s tem, da odpošlje na lice mesta nepristranskega vladnega komisarja?

3. Kaj hoče visoka vlada storiti, da bodo varnostni organi nepristransko skrbeli za javni red in mir.

4. Ali hoče visoka vlada varnostno oblast v Celju podržaviti?

Na Dunaju, 12. marca 1900.

Slede podpisi.

Celjske in štajarske novice.

(Štajarski deželni zbor) je v svoji seji dne 8. t. m. razpravljal o manj važnih prošnjah nekaterih nemških občin za zvišanje občinskih doklad. Včeraj je bila zopet seja.

(Zaradi izstopa štajarskih slovenskih poslancev) je nemška večina navidezno užaljena ter skuša v svojih listih zanikati, da bi imeli Slovenci res vzroka, zapustiti Gradec. Njihovo opravičevanje je vseskozi prozorno in ničevno. Največje krivice, ki nam jo prizadeva nemška vlada s pridrževanjem strokovnih in meščanskih šol, pa se niti ne upajo dotakniti, ker vedo, da se takšna krivica s samim zavijanjem ne da opravičiti. Vso jezo pa kopljejo na deželnega odbornika g. Robiča, češ, da je izdal s svojim podpisom zaupno gospodarstvo deželnega odbora. Sklenili so že maščevanje, toda kakšno, tega ne povedo.

(Premembe pri pošti.) Poštni kontrolor Karol Keiter je premeščen v Gradec, na njegovo mesto pa pride iz Gradca poštni kontrolor Alojz Komeindl, ki je — Celjan.

(Slovensko gledališče v Celju) Zadnja predstava v tej sezoni je v nedeljo, dne 8. aprila 1900 v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju. Igralo se bode „Lumpaci Vagabund“ ali zani kerna trojica; čarobna burka s petjem v treh dejanjih. — Spisal J. Nestroj; poslovenil J. Alešovec. Pri igri in v presledkih svira celjska narodna godba. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži v parterju 1. in 2. vrste 2 kroni, 3. do 7. vrste 1 krona 40 vin., 8. do 14. vrste 1 krona. — Sedeži na balkonu 1 krona. — Stojišče 60 vin.; dijaki, vojaki do narednika in redni udje delavskega podpornega društva 40 vin. Vstopnice ima v predprodaji trgovina Dragotin Hribarja. — Prepričani smo, da se v nedeljo napolni velika dvorana do zadnjega prostorčka, ker igra že sama na sebi zasluži najmnogobrojnejega obiska.

(Zadnje gledališko predstavo) v letošnji sezoni priredi „Pevsko društvo“ v nedeljo, dne 8. t. m. s prireditvijo „Lumpacija Vagabunda“. Plodovito dramatično dobo, katero je treba ugotoviti v zgodovini celjskega slovenstva, zaključiti naše delavno društvo z marljivim odborom na čelu z igro, katera ima zaradi svojih vrlo komičnih prizorov največjo privlačno silo na gledališnih odrih. Z ednega in drugega ozira je častna dolžnost celjskih in okoliških Slovencev, da napolnijo dvorano do zadnjega prostora. Žal jim ne bo, naša dovtipna dvojica Salmič in Perdan bosta skrbela za izvrstno zabavo. Sedeži in vstopnice se že pridno kupujejo v predprodaji gosp. Dragotina Hribarja in tako upamo, da bo v nedeljo prav lep in časten večer, tako za naše neutrudne diletante, kakor tudi za slovensko stvar sloh.

(Napis prodajalcev in obrtnikov.) Celjsko okrajno glavarstvo je izdalo opetno naredbo, da si morajo vsi trgovci in obrtniki priskrbeti deske z napisi nad svojimi prodajalnici, delavnicami, obratišči itd. Kdor tega ne stori do konca majnika t. l., se bo postavno kaznoval.

(Prodaja mineralnih vod) je dovoljena v prodajalnah in gostilnah izključno v zapečatenih steklenicah, kakršne so prišle prvotno v promet. Prelivanje v druge steklenice je prepovedano, ker s tem voda zgubi svojo veljavo.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) je ob zadostni udeležbi zborovalo v prostorih okoliške deske šole dne 1. aprila t. l. Kot gost prisostvoval je tovariš nadučitelj Strmšek, predsednik šmarsko-rogaškega učit. društva. Na novo pristopil je društvu tovariš Jos. Čuček, učitelj pri Sv. Miklavžu v laškem okraju. Razgovarjalo se je o marsikajih šolskih in stanovskih težnjah. Omenjalo se je tudi „hipermodrega“ poslanca Lenka, kateremu se je zljubilo v svoji prevzetni domišljavosti okrcati slov. učiteljstvo, češ, da je manj vredno kot nemško-liberalno i. dr. No vsak po svoje! A to bodi povedano Lenku, da on inteligentne dolenještajarske slovenske učitelje ne more žaliti, ker je v to preneinteligenten in ker je naše slovensko učiteljstvo vzvišeno nad natolcevanjem takega — moča! — Glavna točka dnevnega reda bil je razgovor o tesnejši združitvi spodnještajarskih slov. učiteljskih društev. Tovariš Krajnc slikal nam je v zanimivih besedah nujnost tesnejše organizacije slovenskega učiteljstva na Štajarskem ter nam v tej zadevi stavil i konkretne predloge, ki so se ob živahnem in povsem stvarnem debatovanju tudi sprejeli. Početna akcija v tej stvari poverila se je posebnemu odboru, ki sestoji iz peterih članov. Ti so: Čulek, Exl, Gradišnik, Krajnc in Vrečer. Ta pripravljajni odbor ima na dan 17. aprila t. l. sklicati vse predsednike in odbornike učit. društev na Slov. Štajarju in leti imajo sestaviti pravila „Zaveze slovenskih učiteljskih društev na Štajarskem“ ter jo oživotvoriti. — Razprava o „ednostnosti velikih počitnic“ morala se je radi nedostajanja časa preložiti na prihodnje zborovanje, ki bode dne 6. maja t. l. v Celju.

(„Politik“ Lenko in dolenještajarsko slovensko učiteljstvo.) Martinčev Jože iz St. Petra v Savinjski dolini, modri dež. poslanec Lenko,

je svojim ednakovrednim volilcem v Marenbergu izustil sodbo nad slovenskim učiteljstvom na Spod. Štajarskem, češ, da je manj vredno in manj olikano nego „deutschvölkische Lehrer“. No, no. Le počasi! Slovenskih učiteljev na Štajarskem „medro“ govoričenje politika Lenka ne more tangirati, oni delo v šoli povsem drugače taksirajo, nego pa „liferant švelerjev“ za železnice in tramov za mostove. Hic Rhodus! Sicer pa mu tiste „deutschvölkliche“ učitelje prav radi privoščimo: vsaj so mu zelo podobni. Le roko na srce, gosp. Lenko! Vsaj iz lastne skušnje veste, kako „tüchtig“ so ti učitelji pri nas Spodnještajarcih. . . Vsaj vrabci v St. Petru na strehah čivkajo, kako ste pred ne tako dolgim časom kaj intimno koketovali in občevali s kritim članom učiteljstva, ki je bil sigurno „strammdeutsch“. Slovenski učitelji seveda ne morejo imeti takih „pasionov“ ko šentpeterski plutokrat! Zato pa tudi kar najodločneje odklanjajo vsako milo sodbo od strani takega — „naobrazenca“, kakor je „veleučben“ poslanec Jožef Lenko, p. d. Martine.

(Zadnja zaplemba.) Zadnje številko „Domovine“ nam je zaplenilo državno pravdnistvo, ker smo primerjali dve obsodbi, edno na Slovence Perdanu, drugo na nemškem pisarju Sonnenburgu.

(Značilno pripoznanje.) Celjski trgovci so se postavili zoper nedeljski počitek, češ, da baš nedelja je za celjske trgovine edini dan dobička, ker je tukajšno trgovstvo navezano edino na kmečke odjemalce iz okolice, kateri pa nimajo med tednom časa hoditi v mesto kupovat. Če se v nedeljo trgovine zapro ter vsled tega odpade skupiček kmetov, morajo nemški trgovci večino svojih uslužbencev odpustiti. To priznanje govori dovolj, kdo zdržuje nemške trgovce v Celju.

(Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanski okraj) ima svoje letno glavno skupščino dne 22. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni gospoda J. Skaza v Velenju s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Posvetovanje o nakupu zemljišča za društveni vinograd. 5. Predavanje potovalnega učitelja g. J. Belé ta. 6. Razni nasveti. Pri tej priložnosti sprejemali se bodo tudi novi udje in delili se bodo cepiči najboljših sadnih in trsnih vrst. Pričakuje se zelo mnogobrojna udeležitev.

(Načelnikom okrajnega zastopa v Šoštanju) je cesar potrdil g. Ivana Vošnjaka, njegovim namestnikom pa g. Vinkota Ježovnika.

(Iz Šoštanja.) V tukajšni okolici je nastala velika ogorčenost proti znanemu, od deželnega odbora nam poglajenemu prov. distriktnemu zdravniku in tajnemu vodju velenemskih idej, dr. Lichteneggerju, kateri tirja, akoravno je postavno obvezan ogled mrličev brezplačno izvrševati, od strank oziroma od občine plačila. Za distriktnega zdravnika plačujete vsi kmetje že v davkarji odmerjeni prispevek, dalje plačuje dežela in okraj subvencije več sto goldinarjev, katere istotako ubogi kmet zalaga. Karakteristično za tukajšne razmere je tudi to, da dva župana, vkljub temu, da te občine na podlagi deželne postave od 18. majnika 1894 dež. zak. št. 41 nimata pravico pobirati davek za ogled mrličev, taiste od kmetov pobirata in imenovanemu gospodu izročujeta. Ubogi kmet, plačuj, a iz tvojega denarja se lahko podpirajo „Sülmarmka“, „Studentenheim“ itd. Lepe razmere — kaj? Ali tega ne vidijo kompetentne oblasti?

(Neznanega gluhonema) so prijeli pri Sv. Ahaciju v šentjurski občini. Gluhonemi in slaboumni mož je 35 do 40 let star, ima rjave lase in brke ter nenavadno velike ustnice.

(Iz kozjanskega okraja) se nam pritožuje več narodnih fantov, da so dobili za letošnje nabore samo nemške pozivnice od brežiškega okrajnega glavarstva. Zanikernost slovenskih županov je, da niso take pozivnice kratko vrnila ter zahtevali slovensko pozivnice.

(Iz Kozjega) se pritožujejo proti ondotnemu sodnemu kancelistu, ki ne razume ali noče razumeti slovenščine. Želeli je, da se v čisto slovenski sodni okraj pošlje uradnika, ki lahko brez tolmača občuje z ljudmi, da se tako obvarujejo stranke neprijetnosti in škode.

(Studenice.) Gospod Vekoslav Vanpotic, c. kr. poštni kontrolor na Dunaju, je blagovolil pevskega zboru „Dravinja“ v Studenicah podariti svoje skladbe, za kar se mu na tem mestu izraža pristržna zahvala.

(Pozor pred nabiralkami milodarov za pogorele!) Iz Dornove pri Ptuj se nam poroča, da se klatijo po ptujski okolici nekatere ženske, ki beračijo za pogorele, dasi same niso trpele po nikakem požaru ter tudi resnično ponesrečeni jih niso v to pooblastili, temveč si nabrane milodare obdrže zase. Kdor se pri nabiranju takih milodarov ne more izkazati z občinskim spričevalom, naj se takoj odžene postavnim potom na dom.

(Vremenska postaja na Crenu) beleži v mesecu marciju: Povprečna toplota 27° C. Največja toplota dne 28. ob 2. h. p. m. 142° C. Najnižja toplota dne 2. in 3. ob 7. h. a. — 78° C. Največ padavin dne 29. 246 mm. Vsota padavin 689 mm. Število dni s padavinami 8. Število dni s snegom 4. Povprečna oblačnost 66.

(Krajni šolski svet v Cezanjevcih pri Ljutomeru), v katerem so same modre in prebrisane glave, ki se celo prištevajo k narodnim možem, je sestavil za zidanje nove slovenske šole prevdarek in vsa pravila v nemškem jeziku in tudi na licitaciji dne 25. m. m. oddajal delo skoraj samo le Nemcem oz. nemčurjem, kakor n. pr. tesarsko delo Nemcu iz Radgone, ključarsko ljutomerskemu nemškutarskemu Judu itd. To je za nas sramotno. Vprašamo vas zakaj nas občane, ki smo brez izjeme sami Slovenci, ter plačevalci slovenske šole v Cezanjevcih, pred vsem svetom v obraz sramotite? No, pa to si hočemo za prihodnje zapomniti, kakor tudi to, kdo je kriv, da se nismo združili z občino Stareceta, akoravno še vam je ista zadnji čas ponužala spravo, in bi znašali stroški kakih sedem tisoč goldinarjev manj, kakor sedaj, ter bi imeli skupno petrazrednico.

(Nov odvetnik v Mariboru.) G. dr. Karol Grossmann, večletni koncipijent pri g. dr. Slancu v Novem mestu, se je naselil kot samostojen odvetnik v Mariboru.

(1. april) so obhajali Gradčani z izdajalsko proslavo Bismarckovega rojstva. Zastopana so bila vsa društva, katera podpira naš deželni odbor, tako „Südmark“, „Schubertbund“, telovadno društvo „Jahn“, kateremu zdrži dežela telovadnico. Lahko se tedaj trdi, da se je proti avstrijsko slavljem vršilo pod pokroviteljstvom štajarske deželne vlade.

(Roparski in nenravni umor) V nekem gozdu za Eggenbergom pri Gradcu so našli 35 do 40 let staro umorjeno žensko. Morilec, ki je svojo žrtvo oskrnil in oropal, prepiral ji je trebuh, odrezal dva prsta na roki, na kojih je imela prstana brez vrednosti ter ji prerezal tudi vrat. Kdo je umorjena ženska se še ne ve, tudi o morilcu še nimajo sledu.

Druge slovenske novice.

(Kranjski deželni zbor.) V seji dne 3. t. m. je poslanec Žitnik predlagal, naj vlada pri obnovitvi carinske in trgovinske nagodbe z Italijo ne sprejme več takozvane vinske klavzule, temveč naj zviša carino od italijanskih vin. Potem se je poročalo o raznih zakladih, tako o garancijskem zakladu dolenjskih železnic, o pokojninskem zakladu za deželne uslužbenke, o učiteljskem pokojninskem zakladu, o ustanovi hiralnice v spomin 50letnice vlade, o normalno-šolskem zakladu, o deželnem kulturnem zakladu, o proračunu dež. dobrodelnih zakladov, o potrebščinah za blaznico, porodnišnico in najdenišnico. Sprejme se nujni predlog glede uravnave reke Pivke. Končno poda poslanec dr. Majaron interpelaciji zastran zapostavljenja slovenščine pri graškem nadsodišču in pri najvišjem sodnem dvoru na Dunaju.

(Imenovanje) Pravni praktikant pri ljubljanskem dež. sodišču g. Iv. Vrančič, je imenovan avskultantom.

(Prešernov spomenik) se postavi v Ljubljani v severozahodnem koncu „Zvezde“ nasproti nunskemu samostanu. Dreverod v onemu delu se bo primerno premenil.

(Mestna hranilnica ljubljanska) je imela v pretečenem upravnem letu 29.304.125-41 kron

denarnega prometa. Vločilo se je 6.816.478-42 K, vzdignilo pa 5.564.110-28 K. V desetih letih svojega obstanka si je prigospodarila 249.138-10 K ter se sploh sme smatrati za največji slovenski denarni zavod.

(V Ameriko) je odšiel iz Ljubljane pretečeni mesec 252 oseb, dočim je bilo zadržanih in aretiranih 11 mladeničev, ki so hoteli se izseliti, predno so zadostili vojaški dolžnosti.

(Nove šolske zgradbe na Kranjskem) Deželni zbor je dovolil občinam, ki si postavijo nova šolska poslopja naslednje podpore: Zagorje na Pivki 500 K, Erzelj 300 K, Postojna 2000 K, Košana 1000 K, Kočevje 600 K, Dolenja vas pri Ribnici 900 K, Kočevska Reka 400 K, Fara 700 K, Sv. Križ pri Kostajevici 1000 K, Sv. Jernej 1000 K, Vrh polje 800 K, Telčje 600 K, Veliki Podlog 400 K, Cerklje pri Kranju 800 K, Ježica 600 K, Orehek pri Novem mestu 400 K.

(Nova občina.) Kranjski deželni odbor je sprejel predlog, da se iz občine Hrenovice v postojnskem okraju izločijo vasi Bukovje, Predjama in Gorenje ter se združijo v samostojno novo občino Bukovje.

(Vrhiška železnica) je opustila nakladišče Log ter dovolila, da prevzamejo odpravo oseb in prtljage sprevodniki po doplačilu.

(Samomor.) V Bistrici je skočil 30 letni posestnik Mihael Bergant iz Dragomelja ter utonil.

(Tatvina.) V noči 24. m. m. so vlomili neznan tatje v trgovino g. Fr. Cukjati v Št. Gotardu pri Trojanah ter odnesli ves denar, približno 150 K, kar ga je bilo v trgovini. Blaga se niso dotaknili, le kake 3 kg. sira so vzeli saboj. Vlomljeno je bilo z dletom.

(Radeče pri Zidanemmostu) Dne 3. t. m. umrla je v Trstu blaga gospa Mar. Guttmannsthal-Benevenuti roj. Sonnentag v 80 letu starosti, ter bila dne 5. t. m. pokopana v domači rakvi v Radečah. Ranjca bila je velika dobrotnica tukajšnjih revežev in je podarila vsako leto več sto goldinarjev revežem brez da bi znali od kod prihajajo darovi. Blag ji spomin!

(Dolenjske železnice) izkazujejo v proračunu 68.818 kron dohodka.

(V Novem mestu) je sklenil zastop zdravstvenega okrožja zgraditi bolnišnico za ženske. Vsako leto se naloži v to svrhu 1000 kron, da naraste potreben kapital.

(Mrtvega otroka) so našli v Knežaku na Pivki pokopanega tik pokopališča. Otrok je imel na vratu znake, da je bil zadavljen. Na sumu imajo neko bivšo kaznjenko iz Begunj.

(Koroški deželni zbor) je sklenil napraviti čez Dravo pri Spod. Dravogradu železen most. Za uravnavo rek in hudournikov se bo zopet letos mnogo storilo. Sploh izda Koroška v te namene največ med vsemi deželami. Od leta 1876 do 1899 se je dovolilo za uravnave rek in gorskih potokov 6.695.848 gld., od teh odpade samo na uravnavo Drave in pritokov 3.573.017 gld. — Zakonski načrt, naj se uvede davek na bicikle je zbornica zavrgla. Načrt za premembo občinskega in deželnozbornskega volilnega reda se je izročil v pretres dotičnim odsekom.

(Velikovec je v nevarnosti!) Tako piše „celjska vahtarca“ ter povdarja, da je razun Celja in Kočevja se najbolj bati, da pride Velikovec v slovenske roke, kajti slovensko šolo že imajo, tudi gospodarsko organizacijo v zadrugnem skladišču. Obupanem Nemcem je priskočila „Südmarka“ kar s podporo 10.000 mark. Tudi ta izdajalska svota ne bo rešila nemštva, ker je umetno kakor naše celjsko.

(Umrl je) v Trstu dne 1. t. m. znani bogataš baron Reinelt, predsednik tržaške trgovske zbornice. Kakor je že v življenju kar sipal denar za italijanske agitacijske namene, tako se je spomnil tudi o smrti z bogatimi zapuščinami italijanske stranke. Rajni je dospel od navadnega komtoirista do največjega bogastva — in je zapustil nad 20 milijonov goldinarjev. Z ženitvijo pridobil je velikansko premoženje, katero pa je še primerno pomnožil. Mnogi veljaki ga dobro poznajo.

(Tržaške volitve) Tudi v II. razredu je prodrlo vseh 12 kandidatov progresse.

(Goriški deželni zbor) je bil odprt dne 2. t. m. Prišli so tudi vsi slovenski poslanci ter

kardinal dr. Missia. Po triletni absistenci vstopili so tedaj slovenski poslanci zopet v dež. zbor, ne da bi bili dobili dovoljnih garancij. Dež. glavar je sicer otvoril zborovanje tudi v slovenskem jeziku, toda mesto živio klica cesarju je sklenil z „eviva“. Na vprašanja slovenskih poslancev je odgovarjal samo italijansko, češ, da je izvoljen od laških volilcev. Prvi dan je bila tudi večerna seja, pri kateri se je izvolila deputacija, ki se naj gre poklonit cesarju letos ob 400letnici, odkar je Goriška-Gradišćanska pod habsburškim žezlom. Deputacija tudi naprosi vladarja, naj bi v to proslavo letos obiskal Gorico.

(Goriško-gradišćansko učitelstvo) si ustanovi deželno učiteljsko društvo. Dne 27. aprila bo v Gorici ustanovni shod ter istočasno tudi prvi občni zbor novega društva.

(Isterski deželni zbor) se skliče na dan 7. t. m. Slovanski poslanci so sklenili, da ne gredo v zbornico, najsi bo ista v Poreču ali Kopru, ker se nočejo izpostaviti žaljenju in surovostim Italijanov.

(V Pazinu) namerava baje vlada ustanoviti kmetijsko šolo s hrvaškim pčnim jezikom. Italijani že bobnaje za protesti.

(Reški guverner grof Szapary) ima zelo omajano stališče, ter se govori, da ga kmalu nadomesti grof Batthyany.

(„Der Süden“), izhaja od dne 1. aprila naprej kot tednik vsako soboto; naročnine pa list ni zvišal, akoravno bodo stroški večji. Cena mu je za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona. Uredništvo in ppravništvo: Dunaj, I. Plankengasse 4.

Dopisi.

Št. Rupert nad Laškem. (Nemškutarski godec jo je moral pobrisati od slovenskih svatov.) Godec in steklar Windisch v Laškem trgu se rad baha s svojo tajč-pametjo, ki jo je podedoval od slovenskih staršev blizu Ptuja. Hudobni jeziki mu pravijo, da je on prismojeno nemškutarsko kolo, obrača se namreč vedno po svojih napakah kakor mlinsko kolo od vode; zato je on zavoljo laških nemškutarjev tudi neznansko hud nemškutar. Otroke pošilja v nemško šolo in izliva nad slovensko zastavo svojo jezo.

Godec Windisch je dne 13. avečana t. l. na vabilo svojega slovenskega tovariša godca Jakoba Cvirna zapustil svojo stekleno roboto ter je s svojim klarinetom obrnil Laškemu trgu hrbet, podal se je med slovenske svate na gostijo Martina Horjaka v Št. Rupertu.

„Lušno“ je na gostiji med poštenimi svati če prinese vsak pošteno pamet seboj. Windisch pa je prinesel mesto slovenske pameti nemškutarskega sršena seboj, da bi z njim dražil slovenske svate. Misleč, da še v Št. Rupertu ljudje ne vedo za svojo slovensko narodnost, je hotel vedno po nemško kvati i in se sploh nespodobno obnašati. Njegovo nemško nealano kvasenje, „klatanje“ in brečanje pa svatom ni bilo všeč; zato je zahteval starešina Valentin Deželak v imenu vseh svatov, naj le Windisch s svojim nemškutarskim sršenom pobriše med vredne svoje rojake v Laški trg.

Tako se je tudi zgodilo. Stisnil je jezno in žalostno svoj klarinet pod pazduho, potisnil kapo na stran, zaškripal z zobmi ter odšel s svojim sršenom bled v Laški trg. Svatje pa so se smejali osramočenemu nemškutarju.

Praznik, post, sneg in zaslužka nič, so štiri pokore za nemškutarja na eden dan!

Od Sv. Florjana na Boču. V nedeljo dne 11. svečana t. l. zborovalo je naše „Kmetijsko bralno društvo.“ Predsednik pozdravi v daljšem govoru navzoče, ki so se zbrali polnoštevilno in na to izroči besedo tajniku. Leta oriše sedem-mesečno društveno delovanje. V tem kratkem času priredilo je društvo razven občnega zbora še dva shoda, na katerih se je predavalo o kmetijstvu. Prvi tak shod se je vršil dne 13. malega srpana, na katerem je predaval g. Jelovšek o svinjereji; drugi pa dne 18. vinotoka, na katerem je govoril g. Belé o vinarstvu. Obema gospodoma se izreče zahvala, da sta se potrudila k nam. Ob enem se naprosi zopet g. Jelovšek, da nam pride kaj povedat o mlekarških zadrugah. Naši ljudje bi si kaj radi ustanovili tako zadrugo, ker bi jim povzdignila živinorejo, pa tudi prinašala za časa slatinske sezone lep dobiček.

Posebno nas je razveselilo poročilo knjižničarja. V društveni knjižnici se nahaja sedaj 225 knjig. V kratkem času društvenega obstanka imelo je društvo 229 čitateljev, kateri so si izposodili 300 knjig in nad sto časopisov. Števila govore! Pravih udov imelo je društvo 40.

Tudi blagajnikovo poročilo ni bilo slabo. Akoravno se ima iztirjati pri nekaterih društvenih prireditvah, razpolagal je le z malim prebitkom. Za ostali denar si naroči društvo "Kmetovalca".

To je opis dosedanjega delovanja našega društva. Na zabave ni moglo še misliti, ker se mu stavijo različne zapreke. Vsak začetek je težak. Upajmo, da se v kratkem razvije v močno drevo, ki bode ščitilo do sedaj najbolj pozabljene štajarske Slovence. Vi pa slovenski hribovlazci, ki bodete lazili na Boč, opazili bodete, da tudi pri nas poganja mladike slovenska korenina.

Politični pregled.

(Dalmatinski deželni zbor) je sprejel proti glasovom Italijanov in Srbov šolski proračun za leto 1900 ter sklenil črtati italijansko šolo v Splitu.

(V nižjeavstrijskem deželnem zboru) je poslanec Schneider stavil predlog, naj oblasti sedaj o velikonočnih praznikih strogo pazijo na kristjane, ki so v službi pri Judih, ker je ritualni umor dokazana resnica. Vsled tega predloga je nastal v zbornici silen hrup, poslanci židovske vere so hoteli predlagatelja naskočiti.

(V češkem deželnem zboru) je interpeliral poslanec Krajnc zaradi izganjanja Čehov iz Pruske. V seji dne 3. t. m. je predlagal poslanec Šamaneč, naj se uvede v češke srednje šole ruščina kot obvezni poučni jezik.

(Gališki deželni zbor) je sprejel predlog, da se uvede obveznost zavarovanja proti požarom. Za deželnozbornske volitve se je predlagalo ustanoviti peto občno kurijo s 30 poslanci, število poslancev iz skupine mest naj bi se po množilo za štiri poslanca, v vseh kurijah pa je uvedbi neposredne volitve.

(Rimski nuncij na Dunaju Talliani) bo imenovan v velikonočnem konzistoriju kardinalom.

(Učiteljske plače.) Pretečeno soboto je bila pri naučnem ministru deputacija nemške avstrijske učiteljske zveze s prošnjo, naj se vsi deželni zbori nemudoma lotijo regulacij učiteljskih plač. Minister je priznal, da so sedanje učiteljske plače pomanjkljive ter izjavil, da je iste mogoče le zboljšati na način, da prepusti država v to svrhu deželam dohodke osebne dohodnine.

(Mažarska realna gimnazija na Hrvaškem.) V Oseku se ustanovi mažarska višja realna gimnazija za sinove mažarskih železniških uradnikov. Kaj to znači za hrvaško narodnost in za — nagodbo, ko imajo že na vseh hrvaških večjih postajah mažarske ljudske šole, te občutijo najbolj naši bratje Hrvatje.

(Slovansko blagotvornitelno društvo v Petrogradu) je slavilo 100letnico rojstva našega pesnika-prvaka Prešerna.

(Med Rusijo in Bolgarsko) se vršijo baje dogovori ter je Rusija nasvetovala: Bolgarija se proglasi za neodvisno kraljestvo. Macedonija se razdeli med Bolgarijo in Črnogoro. Bolgarska in črnogorska armada se uvrstita v slučaju vojne v rusko armado, a Bolgarska se zaveže, da iztira iz svoje armade vse elemente, ki niso Rusiji prijazni. Pristanišče Burgas se odstopi za 50 let Rusiji, kjer bo ta imela tudi svoje vojaštvo. Bolgarski knez je baje že naročil nekje na Nemškem vse nove znake za kraljevsko čast.

(Napad na angleškega prestolonaslednika.) Angleški prestolonaslednik princ Wales potuje s svojo soprogo v Kopenhagen. V nizozemskem glavnem mestu Bruselju je skočil nek 16letni Holanec k stoječemu vozu, razbil šipo ter dvakrat ustrelil na princa, ne da bi ga bil zadel. Napadalec obžaluje, da se mu je nakana pone srečila ter pripozna, da je storil napad zaradi angleške vojne nad njegovimi rojaki v Afriki.

(Angleška kraljica na Irskem.) Pretečene dni je prišla kraljica Viktorija na Irsko, kjer že ni bila celih 50 let. Njen obisk se smatra, da se hoče Ircem zahvaliti za junaško vedenje irskih čet na južnoafriškem bojišču.

(Kitajska) je morala dati Nemčiji zadoščanje, ker so tam umorili nekega katoliškega misijonarja. Dva zločinca so obesili, dva druga obsodili na 20letno ječo, a na kraju umora mora kitajska vlada sezidati veliko spominsko kapelo.

(Vojna v Afriki.) Angleški parnik je od peljal generala Cronje in tisoč ujetih Barov na otok sv. Helen. Vrhovni poveljnik burske armade je postal po Joubertovi smrti general Botha, ki je baje rodod Hrvat. Z zvijačo so Buri izvalili angleškemu maršalu Robertsu dva bataljona pešcev ter edno baterijo topništva v neko globoko strugo pri Thabanu ter vse vojaštvo s sedmimi topovi vred zajeli. Zajetih ali ubitih je do 400 angleških vojakov. Vsled te pridobitve je med Buri veliko navdušenje. Med Brantfortom in Winburgom je 20.000 Barov, do čim so se ostali razdelili v manjše oddelke, ki na vseh straneh nadlegujejo Robertsovo armado. Največjo zapreko angleški posadki v Bloemfonteinu pa so napravili Buri s tem, da so razstrelili vodovod. Pomanjkanje vode postaja zelo občutno.

Književnost.

(Pomladni glasi) Dobili smo X. zvezek mladinskih spisov, ki bodo zopet krasno velikonočno darilo slovenski mladini. Knjižica ima osem slik ter razun pesmic, ki pa niso vse najboljše, res več mičnih pripovedk. Uredil je knjižico Fr. Kralj, tiskala pa "Katoliška tiskarna" v Ljubljani. Cene: krasno vezana knjiga 90 kr., v platno 55 kr., kartonirana 40 kr., broširana pa 30 kr.

(Marijina otroka) se imenuje druga mladinska knjižica, ki je ravnokar izšla v "Katoliški bukvarni" v Ljubljani. To je že 3. zvezek s slikami J. Spillmanovih povesti za mladino. Dasi je povest mična, strogo krščanskega duha, vendar se ji takoj vidi, da je izšla iz nemškega peresa, kajti izrazi "zlobni Rusi", "ruski medved stega svoje tace", "zatiralci Poljakov v nepoštenem hoju", "turška vera je zlobna, ruska pa še zlobnejša (!)" nam povedo takoj, čegav "otrok" je ta "Marijina otroka". Na Rusih se slika vse v najgrših barvah, na Poljakih pa se proslavlja begunstvo in izdajstvo v vojni. Mislimo, da se za našo mladino najde lahko dovolj primernih prevodov v bratskih literaturah, ne da bi trebalo se zatekati k nemškimi sramotilcem Slovanov.

Razne stvari.

(Kardinal Haller umrl.) V Solnogradu je umrl dne 5 t. m. ondodni nadškof in kardinal Haller, star 54 l. t.

(Osman-paša.) V Carigradu je umrl slavn turški vojskovodja Osman-paša, ki se je posebno odlikoval pri obleganju Plevne.

(Majhna mati.) V Lupoglavi na Hrvaškem živi deklica, ki je sicer že 20 let stara, a komaj pol metra visoka ter sploh izgleda liki petletno otročje. Celo selo tedaj lahko strmi, ko se je razneslo, da je to prilikavo dekletce — noseče.

(V 20 letih 28 otrok.) V Bihaškem komitatu živi kmetica Zeake, ki je stara še le 36 let, a ima 28 otrok, ki so vsi živi in krepki. Zeake se je omožila s 16. letom. To Mažarko pa je prekosila neka, Hrvatica, žena trgovca v Ogu linu, ki je povila te dni svoje trideseto dete.

(Ogrski konji za afriško vojno.) Iz Reke je dosedaj bilo odvedenih 2391 konj za vojne namene v južni Afriki.

(150) 1

Zahvala.

Ko sem si dne 5. septembra 1899 vsled navidezno neznanega padca levo roko v zapestju zvinil, izplačala mi je "Nationale Unfallversicherungs-Actien-Gesellschaft" zastopana po

"Franco-Hongroise" v Gradcu, Kaiserfeldgasse št. 21 pri kateri sem bil zavarovan, takoj in zelo postrežno za čas zdravniškega zdravljenja pripadajoči mi znesek 208 kron.

Čeravno je bil s tem omenjeni zavod oproščen nadaljnega plačila za ta slučaj, mi je vendar, ko se je po daljšem času izkazala delna pohabjenost moje leve roke, še izplačala nadaljno odškodnino v znatnem znesku 2000 kron.

Čutim se tedaj dolžnega, omenjenemu zavodu za ta izvanredni človekoljubni čin izreči s tem svojo iskreno zahvalo ter ga vsakomur najtoplejšje priporočati.

LJUTOMER, dne 25. sušca 1900.

Martin Vrabec m. p., gostilničar in posest. v Vidanovcih. Julij Thun m. p., c. kr. notar, Jurko Erjavec m. p., prič.

Bralno društvo

ki želi lanske letnike "Domovine", "Mira" in "Slov. Gospodarja", naj se oglasi pri uredništvu tega lista.

Ti letniki se bodo brezplačno poslali.

Št. 3.790.

Razglas.

V pokončavanje prave strupene rose na trstju (Oidium Tuckeri) oddajajo deželne preiskuševalne postaje v Gradcu (Heinrichstrasse 39) in v Mariboru po lastni ceni:

1. Žvepleni prašek v vrečah po 50 kg za 8 kron. Množina pod 50 kg se ne more oddati.

2. Nahrbtna žveplarja, sistem Flick (z leseno brento), komad po 11 kron.

3. Nahrbtna žveplarja, sistem Nechwille (z brento iz železnega pleha), komad po 20 kron 70 vinarjev. Te cene veljajo za blago z zavitkom in voznim listom.

Naročevalci naj se tedaj blagovolijo obrniti na katero omenjenih poskuševališč, pošljejo naj denarne zneske ter navedejo natančni svoj naslov (zadnja pošta, zadnja železniška postaja).

Deželni strokovnjaki so preiskali žveplo glede čistosti in dobrote, žveplene aparate pa glede uporabnosti.

Naročnikom žvepla se pošljejo kratka navodila o uporabi.

Žveplo deluje samo proti Oidium, ne pa proti peronospori, ter je trte žveplati in škropiti z znano bakreno apneno tekočino.

V Gradcu, meseca februarja 1900.

(154) 1

Štajarski deželni odbor.

(145) 2-2

Vabilo

na

OBČNI ZBOR

"Posojilnice v Celju"

registrovane zadrage z neomejeno zavezo
Vorschussverein in Cilli, registrierte Genossenschaft
mit unbeschränkter Haftung"

kateri se bode vršil

v petek dne 13. aprila 1900 ob polu 12. uri dop.

v sejni dvorani "Narodnega doma" v Celju

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa za leto 1899.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Razni predlogi.

Načelstvo.

Na Bizeljskem

v sredini najplovitnejših vinogradov proda se prostovoljno stavbeni prostor, ki leži blizu farne cerkve in je zelo primeren za zgradbo lepe stavbe: hiše, prodajalnice itd.

Po potrebi kupca oddalo bi se tudi več njiv in travnikov. — Natančneje pojasnila daje

dr. Gvidon Srebre

(151) 2-1

odvetnik v Brežicah.

(153) 1

V najem

se da takoj gostilna z lepimi prostori ter z mesnico, ledenico, primernim vrtom za sočivje in hlevom za konje, vse v najboljšem stanu. Gostilna je blizu cerkve ob veliki cesti. Pogoji se zvedo pri Franc Šmigoc-u, posestniku v Mali Varnici, pošta Leskovec pri Ptuj.

Sprejme se

(142) 2-2

GROBOKOP za pokopališče celjske okolice

s prostim stanovanjem. Pogoji izvedo se v občinski pisarni na Bregu.

Domačini in obrtniki imajo prednost. Ponudbe se sprejemajo do 8. aprila t. l.

Trgovina z mešanim blagom in domačimi pridelki

v prijaznem kraju v Savinski dolini tik farne cerkve, se radi družbinskih razmer proti takojšnjemu plačilu odda. Letni promet 40.000 kron; blagohotne ponudbe pod "6000 K" na upravitelstvo tega lista.

(139) 3-3

Mizarji

ki razumejo delo pri umetnih mlinih, dobé

(152) 3-1

tako delo pri

Peter Majdič-u v Celju.

Mlinsko orodje

in sicer:
dva para mlinskih kamnov (zunanja in notranja koleša), tresalniki (Beuteltrühen & Beuteln). Vsa priprava je v najboljšem stanju. — Oglasiti se je pri
gosp. Završnik-u v Št. Petru
v Sav. dolini. (147) 2-1

Proda se

do 1. majnika 1900 lepo posestvo, 1 uro od Rimskih toplic, obsegajoče 9 oralov njiv, 33 oralov travnikov in pašnikov, 22 oralov gozda, 2 orala vinograda in lep vrt; pridelava se do 300 veder sadne pijače in do 200 veder vina na leto; zraven spadajoča poslopja, kakor: hiša, svinjski in živinski hlev, kašta, zidanka in na 6 štantov kozolec, so jako prostorna in popolnoma v dobrem stanju. **Cena 6500 glđ.**, od teh se mora 400 glđ. takoj šteti. — Več se izve pri županstvu Sv. Krištof, pošta Laško.

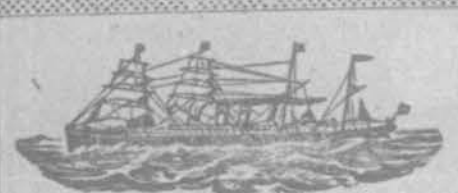
Lepe orehe in dolge suhe hruške

(141) 2-2

razpošilja

Jos. Errath v Mokronogu (Kranjsko).

Vožne karte in tovorni listi v
AMERIKO.
Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie. Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Bahnstr. 8, Innsbruck.

Naznanilo in priporočilo.

Velika zaloga konfekcijskega blaga Josip Hočevnar

v Celju, Kolodvorska ulica št. 5
priporoča za bližajočo se

pomladno in poletno sezono

svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi vsakovrstne športne suknje najnovejše mode, površnike, haveloke i. t. d. v vsaki velikosti in fazoni

— po čudovito nizkih cenah. —

Sukno najnovejših vrst vedno v zalogi.
Naročila po meri izvršujejo se hitro in natančno po najnovejših žurnalih.

SLOVENC! POZOR!

'Pri cesarskem klobuku'

Celje, Kolodvorske ulice števil. 6

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih klobukov in slamnikov najnovejšega kroja.

*** Zelo po ceni! ***

Lep voz, napol pokrit za edno- in dvo-
vprego s posebnim zabojem tudi
za potovalce, je veljal 900 kron.

Premikajoč voz za bolane na no-
gah, goni ga lahko
vsak sam, je veljal 150 kron.

Dvojna železna vrata z dvema
visokost 2 m 30 cm, širokost z obema kriloma 2 m,
so veljala 150 kron, pripravna za skladišnice, kleti itd.
prav dobro ohranjena.

Vsi ti predmeti se prodajo za edno četrtino cenejšje.

(114) 4-4

Kristijan Wolf.

Za sv. birmo!

Priporočam svojo velikansko zalogo najnovejšega modnega blaga, batista, piketa, atlasa, berkalina itd.

vse po najnižji ceni od 16 kr. naprej!

Posebno naznanjam, da sem zopet dobil

500 kosov planinskega platna, kos po glđ. 4-80,
500 kosov češkega platna, kos po glđ. 4-80,
500 kosov slovenskega platna, kos po glđ. 6—
in veliko vsakovrstnega lanenega (od 8 kr. naprej)
in domačega platna od 20 kr.

krasne solnčnike, dežnike, moderce (od 50 kr.
naprej), rokavice, nogavice, čipke, vezila (šti-
karije), srajce za turiste, kravate itd.
Svila za bluže in olupšanje vsakovrstnih drobnarij.

*** Svilnati robci na novo! ***

Narodna trgovina

KAROL VANIČ

«Narodni dom» CELJE «pri dobrem pastirju».

Postrežba točna in solidna!

Vzorci zastoj!

Najnovejše! Umetni Venci Najnovejše!